

[Knud Kristensen.]

Landmænd er kommet ind til deres Ejendomme i en Tid, da Ejendomsskatterne var mindre endnu. Konsekvensen deraf maa da være, at det ærede Medlem maa gaa med til en Nedsættelse af disse Ejendomsskatter. Det, jeg gjorde, var at drage Konsekvensen af det ærede Medlems eget Standpunkt — den drog det ærede Medlem ikke selv. Jeg vil sige, at der kan være nogen Ræson heri, men ellers maa man sige: Naar Tiderne er gode, kan man sætte Ejendomsskatterne op, og naar de er daarlige, maa man sætte dem ned. Men saa skulde de have været sat ned i de senere Aar, for da har Forholdene været daarlige.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at det, der er Spørgsmaal om for dem, der skal have deres Gæld afløst, er aldeles ikke, om det skal være Statslaan eller ikke. Det, der er afgørende for dem, er, om de faar et Kurstab. Og vi har foreslaaet en rent praktisk Ordning, hvorefter Staten overtog disse Gældsposter, og det til en Rente, saa der intet Kurstab blev. Det er det, vi har tilstræbt, og hvad Regeringspartierne har gjort eller ikke gjort, kan vi selvfølgelig ikke staa til Ansvar for, de maa selv feje for deres egen Dør. Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at naar man stemte imod noget, man egentlig var for, saa var det latterligt. Det ærede Medlem ved, at vi var Tilhængere af Forslaget med den Begrundelse, jeg gav, og jeg henstiller til det ærede Medlem, om det ikke er mere latterligt at blive ved at paadutte andre et Standpunkt, som man ved de ikke har?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Nøhr har Ordet for en kort Bemærkning.

Nøhr: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen gjorde nogle Bemærkninger om Udligningslovens Virkninger, som jeg synes det er nødvendigt at fremkomme med en Rettelse til. Det ærede Medlem fremsatte en hel Række Tal, som skulde vise, hvor meget Landkommunerne i Ribe Amt havde maattet betale ind til Esbjerg nu ved Nytaar. For at Misforstaaelsen ikke skal brede sig, gør jeg det ærede Medlem og Tingets ærede Medlemmer opmærksom paa, at det, det ærede Medlem talte om, jo ikke var Udligningslovens Virkninger, men derimod Virkningerne af Tilsvaret til det sociale Refusionsforbund. Men dette har jo intet at gøre med Udligningsloven ud over dette, at Udligningsloven i væsentlig Grad har formindsket Landkommunernes Tilsvaret til

det sociale Refusionsforbund. Naar man vil tale om Landkommunernes Byrder, i det hele taget om kommunal Økonomi, er det nødvendigt, at man gør sig klart, at der findes saavel et socialt Refusionsforbund, som fordeler Byrderne mellem Kommunerne, som en særlig Lov om kommunal Udligning — den, som blev gennemført i Fjor.

Hvad angaar Udligningslovens Virkning for Ribe Amt, vil jeg gerne tilføje, at den gaar i en helt anden Retning end det sociale Refusionsforbund. Ifølge en Opgørelse, som Indenrigsministeriet har foretaget, har Ribe Amt som Helhed faaet en Nettolettelse. Naar altsaa de udskrevne fælleskommunale Skatter af enhver Art: Ejendomsskatter, personlige Skatter og Formueskatter, i Ribe Amt trækkes fra de samlede Lettelser og Beparelser, som Udligningsloven har haft til Følge for Ribe Amt, saa er Resultatet, at Købstad- og Landkommuner i Ribe Amt tilsammen ved Udligningsloven har faaet en Netto-Lettelse paa ca. 1 Mill. Kr. — det nøjagtige Tal vil ligge omkring 960 000 —, og af dette Beløb har Landkommunerne faaet den altovervejende Del, nemlig ca. de 700 000 Kr.

Jeg maa derfor tilraade det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at han, naar han vil nærme sig disse Problemer, vil gøre sig deres virkelige Indhold noget mere klart.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg vil gerne oplyse, at naar Regeringen i sin Tid ved Gældssaneringslovens Gennemførelse gik over til at give Venstres Forslag angaaende Udstedelse af Statsobligationer sin Tilslutning, maa man jo erindre sig, at dengang havde vi ikke Fler-tal i Landstinget saadan som nu.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at Forskellen mellem det ærede Medlems Opfattelse og min angaaende reel Familiegæld kom jo tydeligt frem, da det ærede Medlem var heroppe sidst. Det ærede Medlem vil altsaa regne det som reel Familiegæld, naar Folk har hjulpet deres paarørende, men ikke regner med dette Tilgodehavende, naar de skal opgive deres Formue; først den Dag der er Udsigt til, at de kan faa Beløbet ombyttet til et Statslaan, ønsker de at faa det medregnet for derved at faa reelle Penge. En saadan Betragtning med Hensyn til, hvad der er reelt, og hvad der ikke er det, er jeg ikke enig med det ærede Medlem i.

Sandheden om Husmændenes Stilling skulde efter det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Opfattelse være den, at naar Forrentningsprocenten for Husmændene er gaet